

## بَرّه و سرود مقدسین

<sup>1</sup> و دیدم که اینک، بَرّه، بر کوه صهیون ایستاده است و با وی صد و چهل و چهار هزار نفر که اسم او و اسم پدر او را بر پیشانی خود مرقوم می‌دارند.<sup>2</sup> و آوازی از آسمان شنیدم، مثل آواز آبهای بسیار و مانند آواز رعید عظیم؛ و آن آوازی که شنیدم، مانند آواز بر بطن وازان بود که بر بطنهای خود را بنوازند.<sup>3</sup> و در حضور تخت و چهار حیوان و پیران، سرودی جدید میسرایند و هیچ‌کس نتوانست آن سرود را بیاموزد، جز آن صد و چهل و چهار هزار که از جهان خریده شده بودند.<sup>4</sup> اینانند آنانی که با زنان آلوده نشدند، زیرا که باکره هستند؛ و آنانند که بَرّه را هر کجا می‌رود متابعت می‌کنند و از میان مردم خریده شده‌اند تا نوبت برای خدا و بَرّه باشند.<sup>5</sup> و در دهان ایشان دروغی یافت نشد، زیرا که بی‌عیب هستند.

## سه فرشته و قصاصات جهان

<sup>6</sup> و فرشته‌ای دیگر را دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کند و انجیل جاودانی را دارد تا ساکنان زمین را از هر امت و قبیله و زبان و قوم بشارت دهد،<sup>7</sup> و به آواز بلند می‌گوید: از خدا ترسید و او را تمجید نمایید، زیرا که زمان داوری او رسیده است. پس او را که آسمان و زمین و دریا و چشمه‌های آب را آفرید، پرستش کنید.

<sup>8</sup> و فرشته‌ای دیگر از عقب او آمده، گفت: منهدم شد بابل عظیم که از خمر غضب زناي خود، جمیع امت‌ها را نوشانید.

<sup>9</sup> و فرشته سوم از عقب این دو آمده، به آواز بلند می‌گوید: اگر کسی وحش و صورت او را پرستش کند و نشان او را بر پیشانی یا دست خود پذیرد،<sup>10</sup> او نیز از خمر غضب خدا که در پیاله خشم وی بی‌غش آمیخته شده است، خواهد نوشید، و در نزد فرشتگان مقدس و در حضور بَرّه، به آتش و کبریت، معدّب خواهد شد،<sup>11</sup> و دود عذاب ایشان تا ابدالآباد بالا می‌رود. پس آنانی که وحش و صورت او را پرستش می‌کنند و هر که نشان اسم او را پذیرد، شبانه‌روز آرامی ندارند.<sup>12</sup> در اینجا است صبر مقدسین که احکام خدا و ایمان عیسی را حفظ می‌نمایند.

<sup>13</sup> و آوازی را از آسمان شنیدم که می‌گوید: بنویس که از کنون خوشحالند مردگانی که در خداوند می‌میرند، و

## الخروف و باکوره القديسين

<sup>1</sup> ثُمَّ تَطَرْتُ وَإِذَا خُرُوفٌ وَقِفَتْ عَلَى جَبَلٍ صَهْيُونَ وَمَعَهُ مِئَةٌ وَارْبَعَةٌ وَارْتَعُونَ أَلْفًا لَهُمْ اسْمُ أَبِيهِ مَكْتُوبًا عَلَى جَبَاهِهِمْ.<sup>2</sup> وَسَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ كَصَوْتِ مِيَاهٍ كَثِيرَةٍ وَكَصَوْتِ رَعْدٍ عَظِيمٍ، وَسَمِعْتُ صَوْتًا كَصَوْتِ صَارِبِينَ بِالْقِيَارَةِ يَضْرِبُونَ بِفِئَاتِهِمْ،<sup>3</sup> وَهُمْ يَتَرْتَمُونَ كَتَرْيِمَةٍ جَدِيدَةٍ أَمَامَ الْعَرْشِ وَأَمَامَ الْأَرْبَعَةِ الْحَيَوَاتِ وَالسَّبُوحِ، وَلَمْ يَسْتَطِعْ أَحَدٌ أَنْ يَتَعَلَّمَ التَّرْيِمَةَ إِلَّا الْمِئَةُ وَالْأَرْبَعَةُ وَالْأَرْتَعُونَ أَلْفًا الَّذِينَ اسْتُرُوا مِنَ الْأَرْضِ.<sup>4</sup> هَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ لَمْ يَتَنَجَّسُوا مَعَ النِّسَاءِ لِأَنَّهُمْ أَطْهَارٌ، هَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْخُرُوفَ حَيْثُمَا ذَهَبَ، هَؤُلَاءِ اسْتُرُوا مِنْ بَيْنِ النَّاسِ بِكُورَةٍ إِلَيْهِ وَلِلْخُرُوفِ،<sup>5</sup> وَفِي أَفْوَاهِهِمْ لَمْ يُوجَدْ غِشٌّ لِأَنَّهُمْ يَلَا عَيْبٌ قُدَّامَ عَرْشِ اللَّهِ.

## البشارة الأبدية ودينونة العالم

<sup>6</sup> ثُمَّ رَأَيْتُ مَلَكَ آخَرَ طَائِرًا فِي وَسْطِ السَّمَاءِ مَعَهُ بَشَارَةٌ أَبَدِيَّةٌ لِبَشَرِ السَّاكِنِينَ عَلَى الْأَرْضِ وَكُلِّ أُمَّةٍ وَقَبِيلَةٍ وَلِسَانٍ وَشَعْبٍ قَائِلًا يَصُوتُ عَظِيمٌ: خَافُوا اللَّهَ وَأَعْطُوهُ مَجْدًا لِأَنَّهُ قَدْ جَاءَتْ سَاعَةُ ذُبُوتِهِ. وَاسْجُدُوا لِصَانِعِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْبَحْرِ وَبِتَابِعِ الْمِيَاهِ.<sup>8</sup> ثُمَّ تَبِعَهُ مَلَكَ آخَرٌ قَائِلًا: سَقَطْتُ، سَقَطْتُ، بَابِلُ، الْمَدِينَةُ الْعَظِيمَةُ، لِأَنَّهُا سَقَتْ جَمِيعَ الْأُمَمِ مِنْ خَمْرِ غَضَبِ زَنَاهَا.

<sup>9</sup> ثُمَّ تَبِعَهُمَا مَلَكَ ثَالِثٌ قَائِلًا يَصُوتُ عَظِيمٌ: إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَسْجُدُ لِلْوَحْشِ وَلِصُورَتِهِ وَيَقْبَلُ سِمَتَهُ عَلَى جَبْهِهِ أَوْ عَلَى يَدِهِ، فَهُوَ أَيْضًا يَسْتَسْرِبُ مِنْ خَمْرِ غَضَبِ اللَّهِ الْمَضْنُوبِ صِرْفًا فِي كَاسِ غَضَبِهِ وَيُعَذَّبُ بِتَارٍ وَكَبِيرَتِ أَمَامَ الْمَلَائِكَةِ الْقَدِيسِينَ وَأَمَامَ الْخُرُوفِ.<sup>11</sup> وَيَضَعُدُّ دُخَانُ عَذَابِهِمْ إِلَى أَبَدِ الْأَبَدِينَ وَلَا تَكُونُ رَاحَةُ تَهَارًا وَلِلَّذِينَ يَسْجُدُونَ لِلْوَحْشِ وَلِصُورَتِهِ وَلِكُلِّ مَنْ يَقْبَلُ سِمَةَ اسْمِهِ.<sup>12</sup> هُنَا صَبْرُ الْقَدِيسِينَ، هُنَا الَّذِينَ يَحْقُطُونَ وَضَايَا اللَّهِ وَإِبْرَانَ يَسُوعَ.

<sup>13</sup> وَسَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ قَائِلًا لِي: اكْتُبْ: طُوبَى لِلْأَمْوَاتِ الَّذِينَ يَمُوتُونَ فِي الرَّبِّ مِنْدُ الْآنَ، تَعْمُ، يَقُولُ الرُّوحُ، لِكَيْ يَسْتَرِيحُوا مِنْ أَنْعَابِهِمْ، وَأَعْمَالُهُمْ تَتَّبِعُهُمْ.

## ابن الإنسان والحصيد

<sup>14</sup> ثُمَّ تَطَرْتُ، وَإِذَا سَحَابَةٌ بَيْضَاءُ، وَعَلَى السَّحَابَةِ جَالِسٌ شَبَّهُ ابْنِ إِنْسَانٍ، لَهُ عَلَى رَأْسِهِ إِكْلِيلٌ مِنْ ذَهَبٍ وَفِي يَدِهِ مِجْلٌ خَادٍ.<sup>15</sup> وَخَرَجَ مَلَكَ آخَرُ مِنَ الْهَيْكَلِ يَصْرُخُ يَصُوتُ عَظِيمٍ إِلَى الْجَالِسِ عَلَى السَّحَابَةِ: أَرْسِلْ

مِنْجَلَكْ وَاحْضُدْ، لِأَنَّهُ قَدْ جَاءَتْ السَّاعَةُ لِلْحَصَادِ إِذْ قَدْ  
يَيْسَنَ حَصِيدُ الْأَرْضِ. <sup>16</sup> فَأَلْقَى الْجَالِسُ عَلَى السَّحَابَةِ  
مِنْجَلَهُ عَلَى الْأَرْضِ فَحُصِدَتِ الْأَرْضُ.  
<sup>17</sup> ثُمَّ خَرَجَ مَلَاكُ آخَرُ مِنَ الْهَيْكَلِ الَّذِي فِي السَّمَاءِ مَعَهُ  
أَيْضاً مِنْجَلُ حَادٍ، <sup>18</sup> وَخَرَجَ مَلَاكُ آخَرُ مِنَ الْمَذْبَحِ لَهُ  
سُلْطَانٌ عَلَى النَّارِ، وَصَرَخَ صَرَاحاً عَظِيماً إِلَى الَّذِي مَعَهُ  
الْمِنْجَلُ الْحَادُ قَائِلاً: أُرْسِلْ مِنْجَلَكُ الْحَادُ وَأَقْطِفْ عَتَاقِيدَ  
كَرْمِ الْأَرْضِ لِأَنَّ عَتَبَهَا قَدْ تَصَحَّ. <sup>19</sup> فَأَلْقَى الْمَلَاكُ مِنْجَلَهُ  
إِلَى الْأَرْضِ وَقَطَفَ كَرْمَ الْأَرْضِ، فَأَلْقَاهُ إِلَى مَعْصَرَةٍ  
غَضَبِ اللَّهِ الْعَظِيمَةِ. <sup>20</sup> وَدَيْسَتِ الْمَعْصَرَةُ جَارِحَ الْمَدِينَةِ،  
فَخَرَجَ دَمٌ مِنَ الْمَعْصَرَةِ حَتَّى إِلَى لُجْمِ الْخَيْلِ، مَسَافَةً  
أَلْفٍ وَسِتِّمِئَةِ عُلُوَّةٍ.

روح می‌گوید، بلی، تا از زحمات خود آرامی یابند و  
اعمال ایشان از عقب ایشان می‌رسد.

### پسر انسان و دروی محصول زمین

<sup>14</sup> و دیدم که اینک، ابری سفید پدید آمد و بر ابر، کسی  
مثل پسر انسان نشسته که تاجی از طلا دارد و در  
دستش داسی تیز است. <sup>15</sup> و فرشته‌ای دیگر از قدس  
بیرون آمده، به آواز بلند آن ابرنشین را ندا می‌کند که  
داس خود را پیش بیاور و درو کن، زیرا هنگام حصاد  
رسیده و حاصل زمین خشک شده است. <sup>16</sup> و ابرنشین  
داس خود را بر زمین آورد و زمین درویده شد.  
<sup>17</sup> و فرشته‌ای دیگر از قدسی که در آسمان است،  
بیرون آمد و او نیز داسی تیز داشت. <sup>18</sup> و فرشته‌ای  
دیگر که بر آتش مسلط است، از مذبح بیرون شده، به  
آواز بلند ندا در داده، صاحب داس تیز را گفت: داس  
تیز خود را پیش آور و خوشه‌های مَو زمین را بچین،  
زیرا انگورهایش رسیده است. <sup>19</sup> پس آن فرشته داس  
خود را بر زمین آورد و مَوهای زمین را چیده، آن را در  
چَرْخُشْتِ عظیمِ غضبِ خدا ریخت. <sup>20</sup> و چَرْخُشْتِ را  
بیرون شهر به پا بیفشردند و خون از چرخشت تا به  
دهن اسبان به مسافت هزار و ششصد تیر پرتاب  
جاری شد.